

Ders-17

Hristiyan Öğretisi(3) - Evlilik

Evlilik, insan ilişkilerinin en içteni, iki ayrı hayatın birleştirilmesidir.

İsa, kendisine evlilikle ilgili bir şeyler sorulduğunda Yaratılış 2:24'ten alıntı yaparak şöyle yanıtladı : *"Kutsal Yazılar'ı okumadınız mı? Tanrı başlangıçtan insanları erkek ve dişi olarak yarattı ve şöyle dedi:' Bu nedenle erkek annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak ikisi tek beden olacak.' Şöyle ki, onlar artık iki değil tek bedendir. O halde Tanrı'nın birleştirdiğini insan ayırmasin."* (Matta 19:4-6) Buradan da anlaşıldığı üzere evlilik Tanrı tarafından istenen ve sonsuza dek süren bağlılıktır. Ve İsa bunu şu sözleriyle ifade etti: *"Ben size şunu söyleyeyim, karısını fuhuştan başka bir nedenle boşayıp başkasıyla evlenen zina etmiş olur. Boşanan kadınla evlenen de zina etmiş olur."* (Matta 19:9)

Tanrı her şeyi düzgün ve sırasına uygun biçimde yapmamızı emrediyor.

(1Korintliler 14:40) Bu yüzden evliliğin içinde yaşadığımız toplum tarafından izlenmesi ve toplumun evliliğimize tanıklık etmesi en doğrusudur. Böylece evlilik hem Tanrı hem de insanlar tarafından tanınmış olacaktır.

Eş Seçimi

Tanrı, can verdiklerini dişi ve erkek olarak yaratırken; onlara nesillerini devam ettirme içgüdüsünü verdi. Ve insanogluna ise, yarattığı en üst varlıklara, düşünme yetisini verdi ve zeki varlıklar yaptı. Ve O bizden dürtüsel davranışlarımızın sorumluluğunu almamızı bekliyor. Bu yüzden hayatımız için mantıklı bir eş seçimi yapmamızı, ona ve sonucunda gelecek çocuğumuza sevgi dolu davranmamızı istiyor.

Günümüzde bu yüksek standartlar kadınlar ve erkekler tarafından gözardı ediliyor ve bu durum Tanrı'yı hiçbir şekilde memnun edemez. Tanrı'nın bize verdiği cinsel içgüdüyle hareket etmek gayet normal fakat bunu sorumluluk bilinciyle yapmalıyız.

Bunu akıllarında bulundurarak Hristiyanlar eşlerini onların Mesih İsa'ya olan sevgisini paylaşan, tıpkı Mesih'e itaat etmeye hazır olduğu gibi evliliğe de hazır olan ve onlarla gelecek hayallerini paylaşacak olanlar arasından seçmelidirler. Bir evi, çocuğu ve evliliğin tüm diğer yakınlıklarını Hristiyan

ölçütleri olmayan biriyle paylaşmak çok zor olacaktır. Evlilikte yanlış eş seçimi inananlar için sadakatsizliğe ve inançsızlığa kadar gidebilecek kötü sonuçlar doğurabilir. Havari Pavlus buna inanıyordu ve Korint’de Hristiyan kardeşleri için şu sözleri söyledi : “ *Inançsızlarla aynı boyunduruğa girmeyin. Çünkü Işıkla karanlığın ne paydaşlığı olabilir?*” (1Korintliler 6:14)

Pavlus’un “denk olmayan boyunduruk” sözleri iki hayvanın, mesela saban sürerken, birlikte çalışmasına bir göndermedir. Eğer iki hayvan birbiriyle uyumluysa çok iyi çalışırlar fakat eğer hayvanlar birbirlerinden farklılarsa ikisi de bu birliktelikten mutlu olmayacaktır ve verimli sonuçlar alınamayacaktır. Birbirinden farklı hayat kriterleri, inançları, amaçları, yaşam tarzları ve idealleri olan insanların evliliği de böyledir. Eninde sonunda birbirleriyle ters düşeceklerdir ve gerilim, kavga kaçınılmaz olacaktır.

Kadın ve erkek arasındaki arkadaşlık aşka dönüşebilir ve birbirleriyle ilgilenmeye başlayabilirler. İlgi başlarda fiziksel etmenlerden kaynaklansa da, zamanla birbirlerini tanıdıkça ortak noktaları olduğunu fark edebilirler ve bu onları birbirlerine daha da yakınlaştırır. Fakat İsa’nın öğrencileri kendisini halihazırda Efendisine hizmet etmeye adanmıştır. Eğer bu yeni eş Efendiye hizmet yolundaysa işte o zaman bu yolda birbirlerine destek olabilir ve yardımlaşabilirler. Böyle bir birliktelik adeta bir lütuftur ve sadece çiftin kendisini değil çevresindekileri, ailelerini ve hatta göklerdeki Tanrı’nın kendisini de hoşnut eder.

Ayrıca bir Hristiyan kendisiyle hayatında en önemli ve hassas noktaları olan İsa aracılığıyla Tanrı ile bağıni paylaşmayan biriyle ilişki içinde bulunmaktan kaçınmalıdır. Bunu bir ilişkiye başlamadan engellemek ,sonrasında geri çekilmekten daha kolaydır. Aksi takdirde ilişkinin sonradan bitmesi; acı, hüznün ve kalp kırıklıklarına yol açabilir.

Bunlar kulağa sert ve acımasız gelebilir fakat arkalarındaki bilgelik ve doğruluk şüphesizdir. Hayattaki en önemli konularda ortak inançlara sahip olmayan kişilerin evliliği bir felakete yol açabilir, fakat Mesih İsa’ya ve Tanrı’ya inanan ve hizmet edenlerin evliliği Tanrı tarafından kutsanmıştır. Sonucunda doğan çocuklar da aynı şekilde kutsanmıştır, inançlı ve huzurlu bir atmosferde büyüyeceklerdir. Bekar kalmak ve Tanrı’ya hizmet etmek Tanrı’ya hizmet edemeyeceğimiz bir evlilik içinde bulunmaktan daha iyidir.

İnançsız Eşler

İnançsız biriyle bunu bilerek evlenmek yanlışken, bu eşlerden birinin evlilikten sonra Mesih İsa'yı öğrenmesi ve bu yeni sevincinin diğer eş tarafından paylaşılmaması veya desteklenmemesi şeklinde de gerçekleşebilir. Bu tarz durumlar için Havari Pavlus bizlere şunu öneriyor:

“Eğer bir kardeşin karısı iman etmemişse ama onunla yaşamaya razıysa onu boşamasın. Bir kadının kocası iman etmemişse ama onunla yaşamaya razıysa kadın onu boşamasın. Çünkü iman etmemiş koca karısı aracılığıyla, iman etmemiş kadın da kocası aracılığıyla kutsanır.” (1Korintliler 7:12-14)

Bu durumda inanan, inanca eşinin sözlerine ve eylemlerine karşı sabırlı olmalıdır ve ona iyi bir örnek teşkil etmeli, onu iyiye sevk etmelidir. Bu eşini Yüce İsa'ya yakınlaştırabilir.

Çocuklar

Genellikle evlilik, inananların Tanrı'nın hediyesi olarak gördüğü çocukla sonuçlanır. Ebeveyn olmak eğlence ve neşenin yanısıra bazı sınamalar ve sorumluluklar da getirir. *“Çocuklar Tanrı'nın verdiği bir armağandır.” (Mezmunlar127:3)* Tanrı'nın sözlerine/emirlerine açıktılar ve bize onları Tanrı yolunda eğitime fırsatı verirler. Eğer çocuk sahibi olmak mümkün değilse bile hala başklarının çocuklarını Tanrı için eğitime fırsatımız vardır. Christadelphians her yaşta çocuğu Tanrı ve İncil'in mesajları hakkında eğitmenize yardımcı olacak çok büyük bir kaynağa sahiptir.

Sevgi ve Saygı

Gerçek Hristiyan eşler birbirlerine sonsuz sevgi ve saygı gösterirler, evliliğin zevkleri ve getirilerinin yanı sıra sorumluluklarını da paylaşırlar ve birbirlerinden ütöpic şeyler beklemezler. Evlilik, aile ve ev hayatının Tanrı'ya hizmetin önüne geçmemesi konusunda özenli davranırlar. (1 Korintliler 7:1-10). Eğer evlilik Mesih İsa'nın kardeşleri arasında anlayışla ve inanca bağlarla gerçekleştirilmişse Tanrı tarafından kutsanır. Ve bu evlilik Tanrı'nın Krallığı yolunda yardımcı olacaktır.

Efesliler 5:22-33'te (Lütfen okuyunuz) Paul, evlilikte eşler arasındaki ilişkinin İsa ve inananları arasındaki ilişkinin sembolü olduğunu söyler.

“... Mesih beden kurtarıcısı olarak kilisenin başı olduğu gibi, erkek de kadının başıdır. Kilise Mesih'e bağımlı olduğu gibi, kadınlar da her durumda kocalarına bağımlı olsunlar.”

Müritlerin en sadığı bile sonuçta insandır ve kusursuz değildir. Evliliklerde sorunlar yaşanacaktır, fakat İsa'nın onları sevdiği ve günahlarını bağışlayacağı inancı çiftleri birbirlerine eskisi gibi davranmaları konusunda yardımcı olacaktır. İşte bu başarılı bir evliliğin en önemli formülüdür.

Mesih İsa geri döndüğünde, sonsuz hayatlarına erişecek sadık inananlar onun 'evleneceği gelin' olacaktır.

“Sevinelim, coşalım! O'nu yüceltelim! Çünkü Kuzu'nun (Mesih'in) düğünü başlıyor, gelini hazırlandı.” (Vahiy 19:7)

Sorular

- 1) Pavlus'un Efesliler 5:22-33'te eşler arasındaki ilişki için neler dediğini kendi cümlelerinizle açıklayınız.
- 2) Mesih İsa'ya inanan ebeveynlerin çocuklarına karşı ne gibi sorumlulukları vardır? (Bkz: Deuteronomy 6:4-7, Efesliler 6:1-4, Koloseliler 3:18-21)